

Op 27 sept 1471, op voorstel van meester Pieter De Vlenke, in zijn hoedanigheid van vicarius van de abt van St.-Kwintens-ten-Eilande, verkrijgt Arnoldus Helle, priester, de tweede portie der parochiale kerk van Damme, vrijgekomen door verzaken van Meester Theodoricus Noppe, die verwisselt "ad capellaniam misse animarum" gesticht aan het hoogaltaar der par.kerk van Sint-Salvators Brugge.

Op 20 februari 1472 (n.s.), op voorstel van de Heer van Dudzele, verkrijgt Gerardus Daudrigues, clericus, de kapelanie ter eer van O.-L.-Vrouw en het H. Kruis gesticht "in capella castri de Dudzele", vrijgekomen door verzaken vanwege Joannes Doubs, die verwisselt voor de parochiale kerk van Elwonsdick "in territorie Bersake" bisdom Utrecht.

Op 20 februari 1472 (n.s.), op voorstel van de abt der St.-Baafsabdij in Gent, verkrijgt Thomas Albi, clericus, de kapelanie van het altaar der H. Maria Magdalena in de parochiale kerk van Baingnarskercke (in Aardenburgambacht, ook Coxyde geheten), vrijgekomen door verzaken vanwege Joannes Bouchier die wisselt voor de custodia der parochiale kerk van St.-Andries bij Brugge.

R.D.K.

& & & & & &
 & & & &
 &

2. Onze Jaarlijkse Feestvergadering *****

Lissewege, Tweede Kerstdag 1982.

Een meer eigen feestvergadering voor een Heemkundige Kring ware moeilijk samen te stellen. Er waren 92 inschrijvingen voor de koffietafel. Maar naar onze loffelijke gewoonte (in de best mogelijke zin!) moesten er een paar tafels meer bijgeschoven worden: we waren, toen de voorstelling begon, met 110 Sint-Guthagoners blij lachende, vriendelijk koutende, aangezeten of plaatsje-zoekende, van beider kunne, van tieners tot tachtigers.

Julien Vandepitte en Mevrouw Vandepitte, leden van Sint-Guthago uit Lissewege, brachten ons een folkloristische en werkelijk artistieke "wagenspel-voorstelling" die we noch kunnen noch willen bestempelen met het fletse modewoord "show". Julien is een volkskunstenaar van de bovenste plank. Gezoudt het hem op het eerste zicht niet geven. Maar geeft hem een klippemutse, een grijs panen broek, een ro zakdoek met witte bollekes en een

paar kloefen, en hij zal u twee uren - ik zeg wel twee volle uren - doen luisteren, meelevend, lachen en toejuichen.

Al de oud parochietypen kwamen aangewandeld, uitgebeeld, afgeschilderd, in hun hemd gezet of opgehemeld. Om te beginnen, het toneel was omgetoverd in een warme Vlaamse keuken: een heemkundig museum op zijn zelve. Ik overdrijf niet: er waren merkwaardige stukken bij en de schikking was met veel smaak verricht! Wie er zoal geportretteerd werd?: de paster, de koster, de suisse, de knorredrager, de smid, de wagenmaker, de garde, de parochiekwezel, de veerman, de heks, de dwaallichten en ... de godsgelukkige vrijers.

Stel je voor: sappig verteld, fijn uitgebeeld, geroskamd en gehegeld. Maar de kijker van nu, die geen tijd meer heeft om rustig te werken, te bidden of te babbelen, die geen plaats meer krijgt om in 't midden van de straat zijn karre stil te houden of zijn makke neer te zetten; die kijkers van nu, als zij Julien Vandepitte horen en zien, zij glimlachen en zuchten: "Wat waren die mensen vroeger op hun eigen gemeente toch gelukkig en... Vlaams!"

Maar niet alleen onze vriend Julien moeten wij danken en gelukwensen om zijn kunstvol optreden, ook zijn medespelers verdienen alle lof. Mevrouw Vandepitte op de eerste plaats om het gepast uitbeelden van verschillende vrouwentypes en ook omdat zij, samen met Gustaaf Callant de schetsen opluisterde met fijne volksliederen. Wie heeft dat eigenlijk ontdekt, dat Gustaaf zo'n prima zangstem bezit? En dan, wat zegt ge van Etienne Carreul, die beweerde dat wat zou tokkelen op een manke piano: nog zo'n verborgen talent (Etienne natuurlijk, niet de piano)!

Een der verdiensten van Mijnheer en Mevrouw Vandepitte en hun groep, is wel dat zij er jeugdige elementen bij betrekken, zowel voor de zang als voor het toneelspel. En die jonge vrouwen en jongetjes hebben zeer goed hun stuk gestaan: proficiat in naam van honderd en zoveel mensen die Gij hebt helpen genieten van een heerlijke namiddag.

Wat er naderhand bij de koffie en de koekestuten allemaal is verteld en bekeuveld, zou een hele bibliotheek vullen. Ik begin er niet aan.

De mensen van den "Huize Saefthinghe" moeten geprezen om hun voornaam en zeer verzorgd onthaal, vol gedienschtigheid en Vlaamse gemoedelijkheid!